

[Robert Mikkelsen.]

hvorefter der idømmes Bøde og alene Bøde, til, at der ogsaa kan idømmes Straf af Hæfte eller Fængsel indtil 2 Aar, saafremt der foreligger en i svingagtig Hensigt meddelt urigtig Selvangivelse, medens det, hvor der alene foreligger grov Uagtsomhed, er foreslaaet, at Straffen skal være Bøde eller Hæfte. Vi har samtidig foreslaaet, at Gyldigheden af disse Bestemmelser begrænses til Ligningen for Skatteaaret 1946—47. Ved denne Begrænsning har vi villet bidrage til at lette dette Ændringsforslags Vedtagelse. Jeg tror ikke, at Ændringsforslaget i den Formulering, det her har faaet, indeholder andet, end hvad et Flertal af dette Tings Medlemmer er enige om at ønske gennemført, og jeg er overbevist om, at det vil være til alvorlig Skade for en kommende mere varig Ordning, hvis Tinget ved at nægte Ændringsforslaget Fremme er med til at bryde Sammenhængen mellem Pengeloven og den følgende Ligningsperiode. Jeg anbefaler derfor det af mit Parti stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Ordføreren (Edvard Sørensen): Det Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallet, skal jeg paa Flertallets Vegne anbefale at stemme imod. Det, som Ændringsforslaget gaar ud paa: andre Ligningsregler og andre Skattebestemmelser, har Flertallet, de fire Partier, Sympati for, og man mener, det er nødvendigt, at Bestemmelser af denne Art gennemføres, men man er klar over, at disse Spørgsmaal er taget op til Overvejelse i Skattekommissionen, i Skattedepartementet og i Finansministeriet, og anser det for rigtigst, at Forhandlingerne om Udformningen af disse Bestemmelser foregaar der. Jeg vil gerne tilføje, at det stillede Ændringsforslag, saa vidt jeg kan se, er en Afskrift af det Materiale, der i fortrolig Form er udleveret til Skattekommissionens Arbejde og Bedømmelse. Der er derved begaaet en Indiskretion, som er ud over det almindelige, der er kendt i saadant Arbejde.

Victor Larsen: Med samme Begrundelse som det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen kan mit Parti anbefale, at man stemmer imod det af det kommunistiske Mindretal stillede Ændringsforslag.

Ved Lovforslagets første Behandling rejste jeg Spørgsmaalet om Betimeligheden af at bevare Lovens § 4, der bestemmer, at Fortjeneste ved Salg af Aktier skal medregnes som Indkomst, ogsaa naar det er Anlægspapirer, der er Tale om. Fra konservativ Side har vi hele Tiden været klar over,

at dette var en Urimelighed og en Uretfærdighed, men hertil kommer i Situationen nu, at Gennemførelsen af en Eengangsbeskatning uvægerligt vil medføre Mængder af Tvangsrealisationer. De Skatteydere, som kommer ud for dette — og det bliver mange —, rammes i dobbelt Forstand. Vi har i Udvalget modtaget en Henvendelse fra Repræsentantskabet for Fondsbørsens Medlemmer, der ubetinget giver os Medhold i vore Synspunkter og paa udmærket Maade har uddybet dem. Da disse Synspunkter efter min Opfattelse støttedes af Ordføreren for det radikale Parti (Axel Sørensen), og da ogsaa den højtærede Finansminister udtalte sig velvilligt og sagde, at Betragtninger som disse ingenlunde var fremmede for ham, maatte vi mene, at § 4 havde levet sin længste Tid og nu kunde forsvinde.

Det viste sig imidlertid ret hurtigt, at det radikale Parti faldt fra, og selv efter at man i Udvalget — i øvrigt paa Foranledning af den højtærede Finansminister — var kommet ind paa den Tanke at lade § 4 bortfalde, for saa vidt angaar Salg efter 1. Januar 1946, saaledes at først Skatteopgivelserne for 1947—48 berørtes heraf, var det ikke muligt at faa Tilslutning hertil fra det radikale Parti. Dette beklager vi overmaade stærkt. Bestemmelsen i § 4 om, at Kursgevinster ogsaa ved Realisation af Anlægspapirer skal medregnes som Indkomst, blev indført i Begyndelsen af Krigen med den udtrykkelige Motivering, at det var de særlige, af Krigen medførte Forhold, der gjorde det nødvendigt. Nu da Krigen er forbi, vil man imidlertid ikke, i en Tid, hvor der aldeles ikke kan tales om Børsspil herhjemme, hvor Omsætningen paa Børsen tværtimod ligger langt under normale Tidens, og hvor nye Skatter tvinger Ejerne af Anlægspapirer til Realisation, ophæve den.

Vi har imidlertid, som udtalt i Betænkningen, afstaaet fra at stille Ændringsforslag, da et saadant jo vilde være blevet stemt ned. Dette betyder imidlertid ingenlunde, at vi har i Sinde at lade Spørgsmaalet falde. Vi ønsker kun, at det tages op i Skattekommissionen som Enkeltspørgsmaal, saaledes at det ikke drukner i Kommissionens almindelige Arbejde, men inden for en kortere Tid finder sin Afgørelse, og vi forstaar, at dette ogsaa er den højtærede Finansministers Hensigt.

I den foreliggende Situation maa vi derfor, næst efter at takke den højtærede Finansminister for hans velvillige Indstilling over for vore Synspunkter, stemme for Lovforslaget, som det foreligger.